

«Έρχου και ίδε»

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η διακίνηση ιδεών και γνώσεων ένεκα διαδικτύου και όχι μόνο, που παρατηρείται στις μέρες μας, είναι μια ιδιαίτερη ευλογία. Δε χρειάζεται, όπως παλαιότερα, η εντρύφηση σε βιβλιοθήκες για να μάθεις. Μπορείς εύκολα από το χώρο σου να γνωρίσεις ό,τι θέλεις. Περικλείει, βέβαια, αυτή η δυνατότητα και τον κίνδυνο της παραπληροφόρησης.

Έτσι και στα θέματα της πίστης, μπορούμε να μάθουμε τη γνώμη των αγίων Πατέρων για ό,τι θέμα θέλουμε, να γνωρίσουμε τη σύγχρονη και προηγούμενη θεολογική σκέψη, να διαβάσουμε την ερμηνεία της Γραφής. Ασφαλώς όλα αυτά είναι σπουδαία!

Όμως ο κίνδυνος της αλλοίωσης παραμένει πάντα ως πειρασμός «εκ των ένδον». Ν' αλλοιωθεί δηλαδή το πνεύμα της Εκκλησίας, το πνεύμα της Ορθοδοξίας και να γίνει ηθικολογία, καθηκοντολογία, θρησκεία. Γιατί είναι εύκολο να σου λένε «οι ιθύνοντες» τι πρέπει να κάνεις και τι πρέπει να αποφύγεις για να είσαι «καλός

χριστιανός». Εύκολο και κατανοητό. Όμως απουσιάζει η όντως ζωή, που ζωογονεί τον άνθρωπο και του χαρίζει «γεύση ζωής αιωνίου».

Στην πρόσκληση του Φίλιππου προς το Ναθαναήλ για να γνωρίσει Αυτόν «Ὅν ἔγραψε Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται», ο Ναθαναήλ αντιδρά και διερωτάται αν είναι δυνατό να προέλθει κάτι καλό από τη Ναζαρέτ, αφού Αυτός είναι «ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ». Θα περίμενε κανείς την αντίδραση του Φίλιππου και την επιχειρηματολογία του για να πείσει το φίλο του. Του λέει όμως απλά «ἔρχου καὶ ἴδε». Το «ἔρχου καὶ ἴδε» είναι ο λόγος που γίνεται πρόκληση στην ελευθερία και την επιθυμία κάθε ανθρώπου για να πορευτεί προς την Αλήθεια, για να έχει προσωπική γνώση. Ο Φίλιππος πορεύτηκε και γνώρισε και θαύμασε.

Φαίνεται πως τα όποια επιχειρήματα που προβάλλονται για να πείσουμε τους ανθρώπους για την ορθότητα και τελειότητα της Ορθοδοξίας, όσο καλοπροαίρετα και να είναι, αδυνατούν να εκπληρώσουν το στόχο τους. Το κύριο και ουσιαστικό είναι η προσωπική εμπειρία που αποκτάται με τη Χάρη Του Θεού, όταν ο άνθρωπος θέλει να γνωρίσει την Αλήθεια. Το «ἔρχου καὶ ἴδε» είναι το άνοιγμα του δρόμου που φέρνει στην κατά πρόσωπο συνάντηση με το Χριστό. Τότε γνωρίζεις ο ίδιος χωρίς μεσολαβητές που ενδεχομένως να σου παρουσιάσουν ένα αλλοιωμένο Χριστό, χωρίς χαρά και ελευθερία.

Ο ρόλος των «μεσολαβητών» είναι να δείξουν και όχι ν' αντικαταστήσουν το πρόσωπο του Χριστού, της Εκκλησίας Του. Το «ὅστις θέλει» του Χριστού καταργεί την ψυχολογική πίεση και προβάλλει την αβίαστη αποδοχή Του στη ζωή μας ή την απόρριψη της πρόσκλησής Του χωρίς συνέπειες από Εκείνον.

Η προβολή ενός Θεού τιμωρού, σκληρού, χωρίς συγκίνηση για τον ανθρώπινο πόνο και χωρίς αγάπη, όπως και μιας Εκκλησίας χωρίς στοργή και κατανόηση, άδικης και εξουσιαστικής, ασφαλώς προκαλούν αρνητική αντίδραση.

Ο Θεός των Πατέρων μας, ο Θεός της Ορθοδοξίας, είναι Θεός αγάπης, ελευθερίας, σχέσης. Γι' αυτό και ωραίος!

Ὅποιος Τον γνωρίσει, δεν Τον αλλάζει.

Ὅποιος Τον δει, αν χρειαστεί πεθαίνει γι' Αυτόν.

Ὅποιος Τον αγαπήσει, χαίρεται τον εαυτό του, τους άλλους, τον κόσμο, τη ζωή• και ποθεί την αιωνιότητα μαζί Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com